

Nr 12.

Av herr **Andersson, Nils**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om allmän omsättningsskatt.

Det i Kungl. Maj:ts proposition nr 3 framlagda förslaget till förordning om allmän omsättningsskatt är så lagt, att skatteprocenten skall påläggas själva varupriset och skatten sålunda icke bli synlig för köparen. Det motsatta systemet har förordats av näringsorganisationerna och synes ur flera synpunkter vara att föredraga. Ett av de viktigaste skälen för att skatten obligatoriskt debiteras köparen för varje beskattningsbar omsättning är att säljaren därigenom icke kan utnyttja omsättningsskatten för att driva prisrörelsen uppåt. Då bl. a. Sveriges Köpmannaförbund uttalat sig för den synliga omsättningsskatten är det måhända i känslan av att icke alla köpmän eljest skulle uraktlåta att begagna sig av möjligheterna att fördyra varorna genom att avrunda priserna uppåt mera än vad skatten påkallade. T. f. chefen för kommerskollegium har i sitt yttrande bemött de invändningar, som rests mot den synliga omsättningsskatten och framhållit vådan av att genom en osynlig skatt på konsumtionsvarorna åstadkomma dimbildning i fråga om deras pris.

Det kan invändas att systemet att debitera köparen omsättningsskatt för varje varuköp skulle medföra svårigheter vid mycket små inköp, exempelvis vid inköp för mindre belopp än 20 öre, då 5-procentsskatten först utgår med 1 öre. Detta problem påkallar prövning, huruvida det icke vore lämpligt att fastställa en minimigräns för beskattningen, exempelvis vid 20 öre. Om köp för mindre belopp undantoges från beskattningen, skulle systemet med synlig skatt, debiterad köparen på varje nota, kunna tillämpas med mindre svårigheter. Det vore ock önskvärt att småköpen icke besvärades av omsättningsskatten, och den minskning i skatteintäkten, som därav bleve följden, komme icke att spela någon större roll för staten.

Genom här skisserad anordning skulle bl. a. dagstidningarnas lösnummer bli skattefria, vilket vore högeligen önskvärt. Överhuvud borde dessa tidningar undantagas från omsättningsskatten. Bortsett från att tidningarna redan ha stora bekymmer på grund av krisen kan till förmån för denna tanke anföras, att dagstidningarna äro att betrakta som en nödvändighetsvara, vilken icke bör fördyras genom beskattning. Dessa tidningar göra onekligen staten ovärderliga tjänster fullkomligt gratis genom att välvilligt upplåta sina utrymmen för meddelanden av skilda slag, vilka egentligen borde kungöras genom betalda annonser. Tidningarna ha därför rätt att begära att deras bekymmer under nuvarande svåra förhållanden för pressen icke skola stegras genom statsmakternas åtgöranden.

Vad här framhållits talar för undantagande av dagstidningarna från omsättningsskatten, i varje fall lösnummerköpen, och bl. a. skulle denna fördel vinnas vid genomförande av tanken att begränsa den beskattningsbara omsättningen på ovan antytt sätt.

Med åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta — efter av utskottet företagen omarbetning i den riktningen av den av Kungl. Maj:t föreslagna förordningen om allmän omsättningsskatt — att omsättningsskatten skall göras synlig och begränsad till köp av visst minimibelopp, exempelvis 20 öre, samt att dagstidningarna — nyhetstidningar utkommande med flera än ett nummer per vecka — undantagas, åtminstone vad angår lösnummerförsäljning, från omsättningsskatten.

Stockholm den 19 oktober 1940.

Nils Andersson.
